

La sequera no admet ajornar solucions

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 5.04.08, Editorial

El Govern central decidirà la setmana que ve si aposta per la prolongació i ampliació del minitransvasament de l'Ebre, procedent dels excedents dels regants, com a alternativa urgent al transvasament del Segre al Llobregat. Aquesta última opció va ser ahir rebutjada novament i de manera molt contundent per la vicepresidenta María Teresa Fernández de la Vega per "raons tècniques, mediambientals i socioeconòmiques". No obstant, hi ha seriosos dubtes sobre si l'opció per la qual s'inclina l'Executiu podrà subministrar suficient aigua abans de la tardor a l'àrea metropolitana de Barcelona, atesa la petita capacitat de les canalitzacions i la complexitat de la connexió entre Cunit i Cubelles, on l'aigua de l'Ebre entraria en el sistema Ter-Llobregat.

Té raó la Generalitat a l'exigir solucions urgents. La utilització de pous i cursos subterranis, el transport d'aigua en vaixells i l'entrada en servei d'una dessalinitzadora, prevista per a l'any que ve, són solucions parcials i insuficients, sospesades per l'Executiu de Montilla per fer front a un problema que afecta cinc milions de persones. Tant el transvasament del Segre com la compra de l'aigua als regants de l'Ebre són opcions discutibles, però en una situació d'emergència absoluta el deure ineludible dels governants és garantir un subministrament suficient, d'acord amb els impostos i les tarifes de les empreses de distribució.

Potser sí que la Generalitat no ha actuat amb la rapidesa de reflexos i la previsió degudes, però això no deslegitima l'enuig a penes dissimulat de Montilla en la carta que ha adreçat a la ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona. La sequera que afecta Barcelona és un problema d'Estat que no

pot ser abordat amb la vista posada en altres comunitats on escasseja l'aigua o en les quals, sense ser aquest el cas, les autoritats han posat el crit al cel, tant si són del PP com del PSOE.

És aquest el moment de prendre decisions, i seria trist que després de tantes discussions estèrils resultés que la falta de sintonia entre el Govern i la Generalitat --un secret conegut per tothom-- pesés més que l'apressant necessitat de portar aigua a Barcelona. En mans de les administracions hi ha fet esvair aquesta sospita mitjançant l'acceptació que, en una situació excepcional, només hi ha lloc per a solucions excepcionals, incloent-hi el transvasament momentani del Segre, de l'Ebre o qualsevol altre de raonable i viable.